

Mindegudstjeneste over afslutningen på borgerkrigen i Sri Lanka, fredag d. 17. maj 2019 kl. 16.00 i Grindsted Kirke.

Klokkeringning

Præludium

Velkomst v/ præsten

Vi byder hinanden velkommen til gudstjeneste i anledning af afslutningen af borgerkrigen på Sri Lanka. Det er i år 10 år siden, borgerkrigen sluttede, og derfor er gudstjenesten blandt andet en takkegudstjeneste for fred, hvor det findes i verden. Fred er ingen selvfølge, det ved mange af jer meget bedre end os, der har vores baggrund i Danmark.

Gudstjenesten er også en mindegudstjeneste, for krigen har efterladt et åbent sår, som vi skal høre senere i talen fra Alexia. Der var mange mennesker, som måtte betale den højeste pris og lade livet i kampen for deres land og område. Der er fortsat mennesker, som sidder tilbage i kaos, nød og håbløshed. Disse mennesker vil vi mindes og huske.

For nylig rystedes ikke bare befolkningen på Sri Lanka, men hele verden, af terrorhandlinger i kirker og på hoteller. Det var påskedag, den kristne kirkes største festdag. Vi vil bede for al forfølgelse af kristne og andre religiøse grupper og desuden for de pårørende til ofrene fra terroren.

Gudstjenesten i dag rummer altså dermed både takken, mindet og bønner.

Vi vil bede til Gud, som har lovet at høre os. Vi vil samle os om tekster fra Bibelen, der giver trøst og håb og som løfter bønner for fred i verden op til Gud.

1. salme DDS 29: Spænd over os dit himmelsejl

Indledningskollekt (præsten: "Amen")

Læsning: Sl 28,1-3; 6-9

Til dig, Herre, råber jeg,
min klippe, vær ikke døv for mig,
vær ikke tavs imod mig,
så jeg bliver som de, der gik i graven.

Hør min tryglen,
når jeg råber til dig om hjælp,
når jeg løfter mine hænder
mod dit tempels Allerhelligste.

Riv mig ikke bort sammen med ugudelige,
med de forbrydere,
der taler med hinanden som venner,
men har hjertet fuldt af ondskab.

Lovet være Herren,
for han har hørt min tryglen.

Herren, min styrke, mit skjold,
på ham stoler mit hjerte.
Da jeg fik hjælp, jublede mit hjerte,
jeg takker ham med sang.

Herren er styrke for sit folk,
han er værn og redning for sin salvede.

Frels dit folk,
og velsign din ejendom,
vogt dem, og tag dig af dem til evig tid.

Tale v. Alexia Thusyanthan

2. salme DDS 659: Nu åbner savnet sine åbne vidder

Kort tale v/ præsten

”Nu åbner savnet sine øde vidder”, sang vi. Sorg og savn er et åbent sår, som kun bliver helt over mange år og med hjælp fra mennesker og Gud.

Jeg vil læse lidt mere fra salmen:

Lidt efter lidt, igennem savnets smerte
må du befri's fra mange stærke bånd.
Men gennem sorgen når du nye dage,
hvor nye hænder venter på din hånd.
Og fra vor fremtid kommer Kristus til dig
og fylder alt med nærvær og med fred.

Derudover skal vi høre et ord af Jesus, der lyder sådan her: *Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner.*

Vi mindes i dag mennesker, som er døde. De har på en eller anden måde mistet livet. Man kan også sige, at de har sat livet til.

At sætte sit liv til kan ske på mange forskellige måder og af forskellige grunde. I en krig som den på Sri Lanka er der mange uskyldige ofre og mange civile tab. Det efterlader nogle af de største åbne sår, at tilfældige mennesker mister livet. Mange af ofrene på Sri Lanka var bare på det forkerte sted. Det gælder også ved terroren for nylig. De mange døde satte livet til ved et uheld eller ved en ulykke.

På Sri Lanka satte nogle også livet til med den klare hensigt at slå andre ihjel. Det er så modbydeligt og destruktivt, at vi ikke har ord for det. Hvorfor vælger man at bruge sit liv på at ødelægge andre mennesker, som Gud har skabt og elsker med uendelig kærlighed? Vi forstår det ikke.

Der er et andet ord, som vi hørte for lidt siden: *Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner.* Det er det stik modsatte. At give livet for andre er den største kærlighedserklæring. Man kan også af kærlighed til sin familie, sine venner, sit land sætte sit liv til, og det er en stor kærlighed, der gør sådan.

Jesus gik på korset et skridt videre end nogle af os kan gøre. Jo, for han satte sit liv til for sine fjender – for os, som ikke fortjente hans kærlighed eller hans offer, fordi vi havde gjort Gud imod. Alligevel satte han livet til for os, for at redde os ud af døden. Intet menneske sætter sit liv til for at redde sine fjender. Man kan sætte livet til for at ødelægge sine fjender, for at bombe sine fjender i stykker – men ikke for at redde dem. Jesus gav livet for sine fjender.

Her er også den største hjælp og trøst i sorgen og savnet efter vore kære. Hvor vore kære ikke er der længere, er Gud til stede for at give os den kærlighed, vi mangler.

Lad os huske denne sætning: *Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner.*

Og hermed vil vi mindes de døde og bede for freden ved at tænde lys og lægge roser på trappen.

Mulighed for at tænde lys og lægge roser på trappen (dæmpet musik imens)

Præsten: Disse roser og lys står nu på trappen til minde om de afdøde og til bøn for de mange pårørende.

3. salme: DDS 36: Befal du dine veje

Slutningskollekt og Fadervor (præsten: "Amen")

Velsignelse (Korsvar 3 x "Amen")

4. salme: DDS 266: Mægtigste Kriste

Postludium